

Velice pěkně uspořádaného turnaje s příjemně domácí atmosférou, bez nějakých tlaků, pískaného trenéry navzájem a vysloveně pro děvka a pro basket, jsme ze zúčastnili v Tišnově ve společném konvoji s kolegyněmi z našeho soupeřnického družstva dívek 01 kolegů Zatloukala a Drábkové, které k nám přešlo z vedlejšího klubu, kde jim basketbalová pšenka nekvetla.

Jak už je skoro tradicí, v Tišnově nás přivítala pěkná školní tělocvična s parametry sportovní haly s dostatečnými rozměry a tribunkou pro diváky a vedlejší tělocvičnou – jev, na který narážíme všude i v nejmenších městech...kromě Olomouce. Olomoučané, my můžeme jít tak nanejvýš do...předraženého akvaparku. Jupííí!

Účastníky byly domácí děvčata, jasně nejlepší tým, pěkně poskládaný, dobře vedený, takže jen tiše (a pozitivně) můžeme závidět brněnským týmům, kam nakonec věkem ty lepší přejdou, kluci Žabovřesek, pestřejší v rozmezí ročníků s různě dlouhou kariérou. U nich hru táhlo a výsledek zajišťovalo několik vyšších a/nebo vyhranějších jedinců. Holky OSK X, či jak jej pracovně nazývat, měly několik tahounek s o rok delší herní zkušeností oproti nám a celkově basketbalovějším projevem oddělených větším výkonnostním rozdílem od dětí, které nastoupily později. Na turnaji jsme si přidělili „A“ a „B“, ale v důsledku to bylo a dlouho bude „šum-a-fuk“.

Naše družstvo nastupovalo do první čtvrtiny se sestavou **Plachá (cap), Uvázlová, Pluhařová, Chodilová, Augustinová, Vychodilová a Sprušanská**. Do sudých čtvrtin šly **Koukalová, Blahutová, Šťastná, Kutáčová, Peřinová, Bundilová a Trčková**.

OSK Olomouc B (Dráb) – OSK Olomouc A (Vál) 31 : 32 (0:5, 13:8, 7:9, 11:10)

Body: Pluhařová 6 – TH 6/3, Kutáčová 6-2/2, Koukalová 6, Šťastná 4-2/0, Chodilová 4, Plachá 3-2/1, Uvázlová 2-2/0, Blahutová 2, Trčková 0-2/0. TH 14/5 = 36%. F- 15.

Kolikrát jsme spolu hráli a kolikrát ještě budeme hrát. Oba týmy se postupně srovnávají a je zajímavé sledovat jejich vývoj vzhledem k různým vstupním podmínkám jejich vzniku a okolnostem, které je provázejí.

Děvčata trenérky Drábkové („bílé“) nevstoupila do utkání pravou nohou a úvodní seznamovací rituály jim trvaly déle, než nám (v utkání „červení“). Toho jsme přiměřeně využili. Zejména Julie (světe div se!) ohromovala bojovností a chladnou hlavou při zakončení. Žuža musela veškerou energii a pozornost věnovat souboji vyšších pater s Verčou Štursi, což se jí podařilo, ale sama byla bez bodů. Z dalších výrazněji pomohly Jerry na doskoku pod košem a Deny v obraně, naopak Chodí opět dělala na slepé koně bez vidění hry a rozehrávání míče. Bodově jsme však výsledek nenatáhli.

Ve 2.Q šly bílé přes nás a právem, naštěstí jsme nápor udrželi na remíze. V zajímavém minisouboji bojovná Bela v obraně gumovala Kouky. Ta se trápila a vnitřně odpadala přes 4 bodové zápisy. Hněvotínu to nešlo. Sába se z deky postupně dostávala, Bára ji měla natženou až přes uši do konce turnaje, přitom celý týden patřila k na tréninku k nejlepším. Bohužel, ještě slabší byla Vera Peří, na které jsou absence při probírání učiva na tréninku viditelné nejvíce. Dobře ji však zastoupila Naty Trči.

Vyrovnaný stav a vývoj bod za bod trval až do začátku 4.Q. Zde přišly velké chvíle malé Kutý, která vedla vzpouru červených. Odskočili jsme na 28:22 s notným přispěním bílých a jejich TH 6/0. Naše nezkušená lavečka vstala a začala oslavovat, za což byla tvrdě potrestána Podlahou se Štursi 8 body v řadě - 28:30. Kutý se srdcem jako kníže Rohan se však prosmýkla houštinou těl a srovnávala svým šestým bodem za sebou na 30:30. Pak se šlo na loterii TH. Štursi 2/1, 30:31. Trči se mohla stát „hero of the night“, namísto toho nám pocuchala nervy neproměněním obou dvou. Když už jsme se pár vteřin do konce utěšovali, že jsme s tímto soupeřem poprvé zahráli vyrovnaně, sestoupil Duch svatý na Kouky, a ta únikem po křídle zaskórovala vítězný „buzzer-beater“. Ted' mohla lavečka oprávněně slavit.

Ke cti bílých slouží, že i v klíčových momentech trenérka poctivě střídala sestavu a nenechávala na hřišti pouze ty lepší, z nichž bych ocenil především Máju Dosedělovou, postupně se v turnaji lepšící Kačku Erbenovou a zvláště Aničku Podlahu, ta nám dělala velké potíže. Dramatičností nejpěknější utkání celého turnaje, ostatní zápasy pak končily vyššími rozdíly a byly rozhodnuté dlouho před závěrečným klaksonem.

Brno-Žabovřesky kluci – OSK Olomouc A 68 : 40 (24:96, 8:5, 8:12, 22:12)

Body: Plachá 6, Peřinová 5-4/1, Augustinová 5-2/1, Koukalová a Šťastná 4-2/2, Blahutová 4-2/0, Kutáčová, Sprušanská a Uvázlová 4, Pluhařová 12, Chodilová a Trčková 0-2/0. TH 16/6 = 38%. F- 6.

Nejen únava z druhého utkání v řadě za sebou, ale i mentální neodolnost, že „to nejde“, byla strůjcem konečného rozdílu s kluky ze Žabin. Férově nutno přiznat, že když hráli jejich začátečníci, či věkově shodní, byli jsme nad, či výkonnostně srovnatelní. Jakmile však pár vyspělejších a herně vyzrálějších vzalo hru do svých rukou, nestačili jsme a opět, hlavně protože „s nimi se nedá hrát...“ Hlava dala signál tělu, a to se přizpůsobilo.

Tišnov – OSK Olomouc A 61 : 24 (13:3, 18:10, 6:2, 24:9)

Body: Šťastná 7-8/3, Koukalová 6, Trčková 4, Plachá 3-6/1, Chodilová 2-2/2, Kutáčová 2, Bundilová a Peřinová 1-2/1, Pluhařová 0-2/0. TH 22/8 = 36%. F- 9.

Každá naše snaha dostávala okamžitě trhliny, jakmile se některá z našich Levhartic někde, či v něčem zapomněla. Co na tom, že Žuza ze začátku, než to brzy vzdala, bránila převysokou pivotku Tišnova, když na druhé straně široko daleko nikdo, a tak následoval jeden smrtící lob za druhým – „overplay“...! Když už jsme nějak jejich podkošovým znesnadnili střelbu, tak se zase zapomněla malá hráčka hypnotizující míč, takže její tišnovanka jí celkem v pohodě utekla za zády („backdoor“...!), vzala si odražený míč a skórovala. Snahy o agresivní bránění 5 sekund při vyhazování z autu už holcám hlavy nebraly, natožpak těsné bránění po zastaveném driblinku („deny“...!).

Tišnov nás kvůli propadání v obraně kvůli nesoustředění na hru a zapomínání správných návyků z tréninku pěkně povozil na kolotoči. Naše hráčky v obraně vybíhaly do přihrávek a lovily vrabce ve větru a pak nestíhaly dobíhat, aniž by správně zahajovaly obranu v základním obranném postavení. Vyrovnaní jsme byli pouze v několika pasážích, celkově však na pohled náš výkon byl potrháný, nesourodý. Rychlá volba mezi driblinkem, nebo rychlou přihrávkou dopředu nám rovněž neříkala „pane“. Je co dělat.